

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 35/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. K., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. M. S., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 726/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. K. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2004 doručená sťažnosť Ing. M. K., bytom K., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. S., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 726/02.

Sťažovateľka žiadala vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 726/02, nariadil okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie vo výške 40 000 Sk. Napokon požaduje náhradu trov konania.

Sťažovateľka tvrdí, že 18. apríla 2002 podala okresnému súdu žalobu o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy a okresný súd „...ani po roku od podania žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, ani po 22 mesiacoch od podania žaloby nekonal vo veci sťažovateľky a ani len nepredvolal sťažovateľku na súd...“.

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd svojím postupom v konaní vo vyššie uvedenej veci porušil v sťažnosti označené základné práva, ktorých ochrany sa sťažovateľka domáha podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Zo sťažnosti a písomností tvoriacich jej prílohu ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti potrebné pre posúdenie jej dôvodnosti (opodstatnenosti) v štádiu jej predbežného prerokovania.

Návrhom doručeným okresnému súdu 18. apríla 2002 sa sťažovateľka domáhala ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na nedostatky návrhu bola sťažovateľka okresným súdom výzvou zo dňa 24. apríla 2002 vyzvaná na doplnenie návrhu, ako aj na uvedenie výšky nemajetkovej ujmy potrebnej pre vyrúbenie súdneho poplatku.

Sťažovateľka doplnila návrh 20. júna 2002.

Výzvou z 18. decembra 2002 bola sťažovateľka vyzvaná na zaplatenie doplatku súdneho poplatku za podaný návrh.

Sťažovateľka 7. januára 2003 požiadala o oslobodenie od zaplataenia súdneho poplatku.

Okresný súd 28. februára 2003 vyzval sťažovateľku na predloženie dokladov potrebných pre rozhodnutie o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 2. septembra 2003 bola predmetná vec v súlade s rozvrhom práce pre príslušný kalendárny rok presunutá do súdneho oddelenia novej sudkyne vzhľadom na to, že doterajšia zákonná sudkyňa dňom 31. augusta 2003 prestávala vykonávať funkciu sudkyne.

Nová zákonná sudkyňa 14. októbra 2003 opätovne vyzvala sťažovateľku na oznámenie skutočností potrebných pre rozhodnutie o jej žiadosti.

Dňa 20. októbra 2003 sťažovateľka oznámila súdu potrebné údaje.

Okresný súd 13. januára 2004 rozhodol o predmetnej žiadosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...)“.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie, že okresný súd v predmetnom konaní porušil právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. jej právo na to, aby jej záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03, I. ÚS 154/03).

Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v predmetnom konaní nemožno už v súčasnosti, t. j. po uplynutí necelých dvoch rokov od nápadu veci na okresný súd (18. apríla 2002) do podania sťažnosti ústavnému súdu (30. januára 2004), počas ktorého okresný súd odstraňoval nedostatky podania a rozhodoval o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, považovať za taký postup, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. jej neprejednanie v „primeranej lehote“ v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že základným predpokladom domáhania sa ochrany vyššie označených základných práv je podanie takej žaloby (návrhu) všeobecnému súdu, ktorá má všetky zákonom požadované náležitosti, ako aj včasné zaplatenie súdneho poplatku, resp. včas podanú a náležite odôvodnenú žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v predmetnom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikoval (aj s ohľadom na vyššie citovanú judikatúru ústavného súdu) bez ďalšieho ako porušenie základných práv sťažovateľky garantovaných v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. februára 2004